

щото имаше дъщеріѣ единороднѣ, като на дванадесетъ години, и тя бѣше на умираиіе. И когато отхождаше, народъ-тъ го пригискаше.

- 43 И жена нѣкоя си що имаше кръвогеченіе отъ дванадесетъ години, която бѣ издала на лѣкари всичкій си имотъ, и не можѣ да се излѣкува
44 отъ никого, Приблѣжи изъ отзадъ, та се допрѣ до полѣж-тѣ на дрехѣж-тѣ му; и тозъ часъ прѣ-
45 станѣ теченіе-то на кръвь-тѣ ѣ. И рече Іисусъ: Кой е що се допрѣ до мене? и понеже се отричахъ всичкы, рече Петръ и които бѣхъ съ него: Наставниче, народъ-тъ тя пригискать и угнѣтавать, а ты казувашъ: Кой е що се допрѣ
46 до мене? Но Іисусъ рече: Нѣкой се допрѣ до мене; защото азъ усѣтихъ че сила излѣзе изъ
47 мене. И като видѣ жена-та че се не укры, дойде расстреперана, и припаднѣ нему, та му иска-
за грѣдъ всичкій-тъ народъ за коіѣ причинѣ се допрѣ до него, и какъ на часъ-тъ оздравѣ.
48 А той ѣ рече: Дързай, дъще, твоя-та вѣра тя исцѣли; иди си съ миромъ.
49 И когато още говорѣше, идва нѣкой си отъ начальникъ-тъ на съборище-то, и казува му: Дъ-
50 щеря ти умрѣ, не труди учитель-тъ. А Іисусъ като чу, отговори му, и рече: Не бой ся; тъкмо
51 вѣрувай, и ще се избави. И когато влѣзе въ кѣщи, не остави никого да влѣзе, освѣнь Петра и Іакова и Іоанна, и бащѣж-тѣ на момиче-то и
52 майкѣж-тѣ. И плачехъ всичкы и оплакувахъ го. А той рече: Не плачѣте: не е умрѣло, но спи.
53 И присмивахъ му ся, понеже знаехъ че е умрѣло. Но той испѣди на вѣнъ всичкы-тъ, и хванѣ го за рѣкѣж-тѣ и извика, и рече: Момиче, стани. И повѣрнѣ ся духъ-тъ му, и станѣ
54 на часъ-тъ; и повелѣ да му дадѣтъ да яде. И удивихъ ся родители-тъ му; а той имъ повелѣ да не кажѣтъ никому това що станѣ.